

اعلامیه مطبوعاتی

سانسور رسانه‌ای؛ پوششی برای نسل‌کشی!

(ترجمه)

در ترکستان شرقی، مادران زندانی می‌شوند، کودکان از خانواده‌های شان جدا می‌گردند و دختران نوجوان عقیم می‌شوند... در ترکستان شرقی ملتی در سکوت سر بریده می‌شود و به سوی نابودی می‌رود. (خبرگزاری ترکستان شرقی، ۲۰۲۵/۰۹/۱۲ م)

دیگر بر کسی پوشیده نیست که حکومت جنایت‌کار چین در ترکستان شرقی تلاش دارد هویت ملت مسلمان این سرزمین را محو کند؛ زنان را سرکوب و تحقیر می‌کند، از پوشش و نماز بازمی‌دارد، کودکان را از والدین شان جدا می‌کند تا مغزهای شان را شست‌وشو داده و با فرهنگ الحادی خود پرورش دهد و از اسلام دور سازد. علاوه بر این، دختران نوجوان را عقیم می‌کند تا از تولد نسل جدیدی که به اسلام پایبند باشد جلوگیری کند.

آنچه چین در ترکستان شرقی مرتکب می‌شود، جنگی است که از جنگ یهود در غزه کمتر نیست؛ جنگی برای نابودی و نسل‌کشی که کینه عمیق نسبت به اسلام و مسلمانان را آشکار می‌کند. این جنگ را دشمنان اسلام در هر نقطه جهان به پیش می‌برند.

جنگ چین در ترکستان شرقی، جنگ خاموشی است که هدف آن نابودی یک ملت، محو هویت آن و ریشه‌کن کردن شان از سرزمین شان و دوساختن شان از دین شان است تا در فرهنگ کمونیستی حل شوند. اما جنگ رژیم یهود جنگی آشکار است که با سلاح و محاصره غذایی صورت می‌گیرد تا نسل مردم غزه را قطع کنند و زمین شان را اشغال نمایند و رویای بزرگ خود را تحقق بخشند.

این جنگ‌هایی که ستم‌گران به راه انداخته‌اند، چیزی جز جنگ‌های نسل‌کشی نیست که هدف شان از میان بردن هر آنچه به اسلام و مسلمانان پیوند دارد و پیروزی تمدن کفر و ستم است. آنان یکدیگر را یاری می‌دهند و دست به تجاوز به ناموس و خون‌ها می‌زنند، حرمت‌ها را می‌شکنند و زمین‌ها را غصب می‌کنند.

با وجود همه این ظلم و قهر، مردم غزه استوار و پایدار مانده‌اند و به جهان درس ایثار و فداکاری در دفاع از سرزمین شان می‌دهند و مسلمانان اویغور با قامتی استوار همچون ریشه‌های زمینی ایستاده‌اند که از آنها نتوانسته آن را از جا برکنند.

با آنکه مردم ترکستان تحت ظلم و ستم و انواع تجاوزهایی قرار دارند که گواه جنایاتی وحشیانه و جنگی برای نابودی است، اما در سکوت در برابر سرکوب حکومت چین مقاومت می‌کنند و با تهدید و اجبار به انکار دین شان تن نمی‌دهند.

چین چندین اردوگاه ساخته است تا هر مسلمان را بازداشت کند، شکنجه دهد و مجبور سازد از دین خود دست بکشد و مرتد شود. این اردوگاه‌ها مغزها را شست‌وشو داده و با فرهنگ الحادی و کمونیستی چین پر می‌سازند، در حالی که عمداً بر این اعمال سرکوب‌گرانه و سیاست‌های وحشیانه خود پرده می‌کشند؛ سیاست‌هایی که هدف نهایی شان نابودی کامل یک ملت است.

با وجود این پنهان‌کاری‌ها، بوی تعفن این جنایات بالاخره به مشام جهانیان رسیده است. وزارت امور خارجه آمریکا بار دیگر در گزارش سالانه خود در مورد وضعیت حقوق بشر در سال ۲۰۲۴ م (منتشره در ۱۲ اگست) تأکید کرد که چین همچنان مرتکب جنایات نسل‌کشی و جرایم علیه بشریت در ترکستان شرقی می‌شود.

برای پوشاندن فساد سیاست‌ها و جنایاتش، چین نشست‌هایی برگزار می‌کند که هدف شان انکار گزارش‌های منتشره است؛ مانند نشست «توسعه حقوق بشر در شینجیانگ» که تمام موضوعات مطرح شده در آن تلاش‌هایی برای توجیه جنایات چین علیه حقوق بشر در ترکستان شرقی بود و تلاشی برای زیبا جلوه دادن چهره

زشت خود در برابر جهان از طریق برنامه‌های نمایشی و فریبنده‌ای که هدفشان پوشاندن واقعیت‌های سرکوب‌گرانه و سفیدنمایی تخطی‌هایی است که در حق مسلمانان اویغور انجام می‌دهد.

همچنین چین سال‌هاست که نمایشگاه «میراث فرهنگی ناملوس» را به عنوان بخشی از سیاست خود برای زیبا جلوه دادن اشغال ترکستان شرقی برگزار می‌کند و این را وسیله‌ای برای تقویت سیاست همانندسازی ملی قرار داده است؛ سیاستی که یکی از ارکان اصلی جنایت نسل‌کشی قومی محسوب می‌شود. تبلیغات چینی از این نمایشگاه استفاده می‌کند تا چنین وانمود کند که میراث اقوام بومی ترکستان شرقی مانند اویغورها، قزاق‌ها و قرغیزها بخشی از فرهنگ چین است یا زیر تأثیر آن شکل گرفته است.

ای امت اسلام! کجایی از آنچه بر سر فرزندان در ترکستان شرقی می‌آید؟! چرا این خواری و سکوت؟! فرزندان با وجود تمام ظلم و قهر استقامت می‌کنند، با ایمانی استوار می‌جنگند و با عزت زنده‌گی می‌کنند، هرچند که حکومت چین آنان را خوار می‌سازد. پس چه زمانی برای نصرت‌شان به پا می‌خیزی؟!

این کافران ستم‌گر با اسلام -که در وجود اویغورها متجسد شده- می‌جنگند، می‌خواهند آن را ریشه‌کن کنند و از دل‌های‌شان بیرون کنند، اما آنان ثابت‌قدم اند و از برادران مسلمان‌شان یاری می‌طلبند. پس شما مسلمانان چه خواهید کرد؟!

ای علمای مسلمانان! برادران شما در ترکستان اعدام می‌شوند تا اسلام از میان‌شان گرفته شود؛ آنان همان علمایی اند که احکام دین را نشر می‌کنند و برای مردم توضیح می‌دهند، اما چین می‌کوشد صدای‌شان را خاموش سازد. پس شما کجایی از رساندن پیام‌تان؟ آیا در مورد این جنگ خاموش که چین بر ضد مسلمانان آنجا به راه انداخته بر منبرها سخن گفتید و آن را بر مردم عام آشکار کردید؟ آیا ارتش‌های مسلمانان را ندا دادید و آنان را به سرعت برای پایان دادن به این نسل‌کشی و پاکسازی قومی تشویق کردید؟

چین ادعا کرد که گویا با تروریسم می‌جنگد و کنفرانس «صلح» را زیر عنوان «مبارزه با تروریسم و حفظ امنیت جهانی در وضعیت جدید: مسئولیت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی» برگزار کرد و از نظام بین‌المللی خواست تا در مبارزه با تروریسم همکاری کند و امنیت جهانی را تحمیل نماید. اما امروز کاملاً آشکار شده که منظور از «تروریسم» چیست؛ همان اسلام و هرچه به اسلام به عنوان یک تمدن بزرگ و ریشه‌دار اشاره دارد؛ تمدنی که می‌خواهد دوباره جایگاهش را بازیابد، به صحنه زندگی بازگردد، مردم را به سوی راه نجات هدایت کند و هر اثر این تمدن فاسد و متعفن غربی را محو سازد.

ای مسلمانان! ما در بخش زنان حزب التحریر الله سبحانه و تعالی را شاهد می‌گیریم که اهل قوت و قدرت را صدا زدیم و فریادهای استغاثه یکی پی‌هم بلند کردیم، از علما، ارتش‌ها و همه کسانی که قدرت تصمیم‌گیری سیاسی دارند، درخواست کردیم که به این نسل‌کشی‌ها پایان دهند و تأکید کردیم که این کار جز در سایه دولتی که پراکندگی مسلمانان را جمع کند و دست کفار جنایت‌کار را از سرشان کوتاه سازد، ممکن نیست!

ای مسلمانان! دشمنان ما را یک امت واحد می‌بینند و در همه سرزمین‌های اسلامی با ما چنان رفتار می‌کنند که گویی دشمن مستقیم‌شان هستیم؛ فرزندان ما را خوار می‌دارند، می‌کشند و می‌خواهند همه ما را نابود کنند. پس چه وقت حرکت می‌کنید؟ چه وقت خون در رگ‌های‌تان به جوش می‌آید و می‌فهمید که این جنگ، جنگ بقا است؟ چه وقت درک می‌کنید که این جنگ، جنگ میان دو تمدن است: تمدن اسلامی ما یا تمدن غربی آنان؟

چه وقت درمی‌یابید که این‌ها تنها به کشتار مردم ترکستان یا غزه، یا افریقای مرکزی بسنده نخواهند کرد و نه مسلمانان دیگر در هر نقطه جهان؟ موضوع بسیار عمیق‌تر از این است. این یک جنگ میان تمدنی است که از سوی الله علیم و حکیم نازل شده و تمدنی که ساخته فکر انسان نادان و مغروری است که بر خالق خود جسارت کرده و برای بشر قانون‌گذاری می‌کند. چه فاصله بزرگی است میان تمدنی که خالق دانای هستی آن را وضع کرده و تمدنی که ساخته بنده ناسپاس و پست است!

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر - بخش زنان